

TABEL DE CONCORDANȚĂ

Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare)

Legislație internă relevantă:

Proiect de lege

privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante

Acte normative în vigoare

- o Codul civil (Legea nr.287/2009)
- o Codul de procedură civilă (Legea nr.134/2010, în vigoare de la 1.02.2013)
- o Ordonanța Guvernului nr.13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar
- o Ordonanța de urgență a Guvernului nr.119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști (până la intrarea în vigoare a Noului Cod de procedură civilă)

Nr.crt.	Prevederi Directivă	Prevederi legislația internă în vigoare/proiect	Observații
1.	<p>Articolul 1</p> <p>Obiectul și domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezenta directivă urmărește să combată întârzierile în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, în vederea asigurării funcționării adecvate a pieței interne, promovând astfel competitivitatea întreprinderilor, în special cea a IMM-urilor.</p>	<p>Proiect – preambul</p> <p>În vederea promovării competitivității mediului de afaceri și pentru consolidarea funcționalității pieței românești, ca parte integrantă a pieței interne a Uniunii Europene, se impune crearea unor mecanisme eficiente pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată rezultând din contractele încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante,</p> <p>În scopul transpunerii Directivei 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, în continuare, <i>Directiva</i>,</p> <p>Parlamentul adoptă prezenta lege.</p>	
	<p>(2) Prezenta directivă se aplică tuturor plăților efectuate ca remunerații pentru tranzacții comerciale.</p>	<p>Proiect</p> <p>Art. 2 - Domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezenta lege se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile constând în obligații de plată a unor sume de bani care rezultă dintr-un contract încheiat între profesioniști sau între aceștia și o autoritate contractantă, contractul având ca obiect furnizarea de</p>	

		bunuri sau prestarea de servicii, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor de construcții civile. (...)	
	(3) Statele membre pot exclude datoriile care sunt subiect al procedurilor de insolvență instituite împotriva debitorului, inclusiv al procedurilor care au ca obiectiv reșalonarea datoriei	<p>Proiect Art. 2 - Domeniul de aplicare (...) (2) Nu sunt incluse în sfera de aplicare a prezentei legi: a) creanțele înscrise la masa credală în cadrul unei proceduri de insolvență și creanțele ce fac obiectul unui mandat ad-hoc, concordat preventiv ori al unei înțelegeri încheiate urmărirea unei negocieri extrajudiciare de restructurare a datorilor unei societăți; b) contractele încheiate între profesioniști și consumatori.</p> <p>Proiect Art. 2 - Domeniul de aplicare (1) Prezenta lege se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile constând în obligații de plată a unor sume de bani care rezultă dintr-un contract încheiat între profesioniști sau între aceștia și o autoritate contractantă, contractul având ca obiect furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor de construcții civile.</p>	<p>Proiectul nu definește termenul „tranzacții comerciale”, întrucât, recent, prin adoptarea și intrarea în vigoare a Noului Cod civil (1.10.2011), România a adoptat sistemul monist în materia obligațiilor, care nu face distincție între contracte comerciale și contracte civile. Proiectul delimitează însă sfera de aplicare : contracte între profesioniști - operatori economici și profesii liberale – și contracte între profesioniști și autorități contractante.</p>
	<p>Articolul 2 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „tranzacții comerciale” înseamnă tranzacții între întreprinderi sau între întreprinderi și autorități publice care conduc la furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii contra cost;</p>	<p>Proiect Art. 1 - Definiții 1. autoritate contractantă înseamnă: a) orice autoritate publică a statului român, care acționează la nivel central, regional sau local;</p>	<p>Proiectul preia definiția autorității contractante din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2006</p>
	2. „autoritate publică” înseamnă orice autoritate contractantă, conform definiției prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/17/CE și la articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE, indiferent de obiectul sau valoarea contractului;		

		<p>b) orice organism de drept public, altul decât cele prevăzute la lit. a), cu personalitate juridică, care a fost înființat pentru a satisface nevoi de interes general, fără scop lucrativ, și care se află în cel puțin una dintre următoarele situații:</p> <p>(i) este finanțat, în majoritate, de către o autoritate contractantă, astfel cum este definită la lit. a);</p> <p>(ii) se află în subordinea sau este supus controlului unei autorități contractante, astfel cum este definită la lit. a);</p> <p>(iii) în componența consiliului de administrație ori, după caz, a consiliului de supraveghere și directoratului, mai mult de jumătate din numărul membrilor sunt numiți de către o autoritate contractantă, astfel cum este definită la lit. a);</p> <p>c) orice asocierie formată de una sau mai multe autorități contractante dintre cele prevăzute la lit. a) sau b).</p>	<p>privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, care transpune Directivele 2004/17/CE și 2004/18/CE, eliminând trimiterea la întreprinderile publice, așa cum procedează și Directiva 2011/7/UE.</p>
<p>3. „întreprindere” înseamnă orice organizație, alta decât o autoritate publică, care desfășoară o activitate economică sau profesională independentă, chiar dacă respectiva activitate este desfășurată de o singură persoană;</p>	<p>Proiect – art. 1 pct. 2</p> <p>2. profesionist înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează o întreprindere cu scop lucrativ;</p> <p>Codul civil (Legea nr.287/2009)</p> <p>Art. 3- (...) (2) Sunt considerați profesioniști toți cei care exploatează o întreprindere.</p> <p>(3) Constituie exploatarea unei întreprinderi exercitarea sistematică, de către una sau mai multe persoane, a unei activități organizate ce constă în producerea, administrarea ori înstrăinarea de bunuri sau în prestarea de servicii, indiferent dacă are sau nu un scop lucrativ.</p> <p>Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil</p> <p>Art.6 – (1) În cuprinsul actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a Codului civil, referirile la comercianți se consideră a fi făcute la persoanele fizice sau, după caz, la persoanele juridice supuse înregistrării</p>	<p>Textele din Codul civil și din Legea de punere în aplicare conturează sfera noțiunii „profesionist”, care corespunde celei de „întreprindere”, reglementată de Directivă.</p>	

		<p>în registrul comerțului, potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.</p> <p>Art. 8 - (1) Noțiunea "profesionist" prevăzută la art. 3 din Codul civil include categoriile de comerciant, întreprinzător, operator economic, precum și orice alte persoane autorizate să desfășoare activități economice sau profesionale, astfel cum aceste noțiuni sunt prevăzute de lege, la data intrării în vigoare a Codului civil.</p>	<p>S-a folosit terminologia Codului civil (art.1535).</p>
	<p>4. „întârziere în efectuarea plăților” înseamnă neefectuarea plăților în termenul contractual sau legal de plată, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) sau la articolul 4 alineatul (1);</p>	<p>Proiect Art.1 (...) 3. întârzierea în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani reprezintă neefectuarea plății la termenul stabilit prin contract sau prin lege.</p>	
	<p>5. „dobândă pentru întârziere în efectuarea plăților” înseamnă dobândă legală pentru întârzierea în efectuarea plăților sau dobândă la o rată stabilită de comun acord între întreprinderi, în conformitate cu articolul 7;</p>	<p>Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar</p> <p>Art.1 - (3) Dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare.</p> <p>Codul civil Art.5235</p> <p>Daunele moratorii în cazul obligațiilor bănești (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic. (2) Dacă, înainte de scadență, debitorul datoră dobânzi mai mari decât dobânda legală, daunele moratorii sunt datorate la nivelul aplicabil înainte de scadență. (3) Dacă nu sunt datorate dobânzi moratorii mai mari decât dobânda legală, creditorul are dreptul, în afara</p>	<p>Nu este necesară o definiție, întrucât înțelesul noțiunii rezultă cu claritate din cuprinsul art. 1 alin.(3) din OG nr. 13/2011.</p> <p>În terminologia Codului civil, penalizatoare dobânda denumirea de „daune moratorii”.</p>

		dobânzii legale, la daune-interese pentru repararea integrală a prejudiciului suferit.	
6. „dobândă legală pentru întârzierea efectuării plăților” înseamnă dobândă simplă pentru întârzierea în efectuarea plăților într-un quantum care reprezintă valoarea ratei de referință, plus cel puțin opt puncte procentuale;		Proiect Completarea art. 3 din OG nr.13/2011 După alineatul (2) al articolului 3 se introduce un nou alineat, alin.(2'), cu următorul cuprins: „În raporturile între profesioniștii care exploatează o întreprindere cu scop lucrativ și între aceștia și autoritățile contractante, dobânda legală penalizatoare se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință plus 8 puncte procentuale.”	Potrivit legislației în vigoare, dobânda legală penalizatoare este stabilită la nivelul ratei de referință plus 4 puncte procentuale. Proiectul majorează dobânda la nivelul prevăzut de Directivă.
7. „rată de referință” înseamnă una dintre următoarele: (a) pentru un stat membru a cărui monedă este euro, oricare dintre următoarele: (i) rata dobânzii practice de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare cele mai recente; sau (ii) rata marginală a dobânzii ce rezultă din procedurile de licitație cu preț variabil pentru principalele sale operațiuni de refinanțare cele mai recente; (b) pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata echivalentă stabilită de banca națională centrală;		Proiect Completarea art. 3 din OG nr.13/2011 După alineatul (2) al articolului 3 se introduce un nou alineat, alin.(2'), cu următorul cuprins: „În raporturile între profesioniștii care exploatează o întreprindere cu scop lucrativ și între aceștia și autoritățile contractante, dobânda legală penalizatoare se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință plus 8 puncte procentuale.”	Nu este necesară introducerea unei definiții în Proiect, textul art. 3 din OG nr.13/2011 fiind cuprinzător.
8. „sumă datorată” înseamnă suma principală care ar fi trebuit plătită în termenul contractual sau legal de plată, inclusiv taxele, impunerile, prelevările sau impozitele aplicabile care sunt menționate în factură sau în cererea echivalentă de plată;		Proiect Art. 1 pct.4 4. suma datorată reprezintă suma neplătită la scadență conform contractului și alte sume menționate în factură sau în cererea echivalentă de plată.	Nu este necesar un text suplimentar de transpunere, Codul civil reglementând deja instituția „dreptului de proprietate”.
9. „rezerva dreptului de proprietate” înseamnă clauza contractuală prin care vânzătorul își rezervă proprietatea asupra bunurilor până la plata integrală a prețului;		Codul civil Art. 1684 - Rezerva proprietății Stipulația prin care vânzătorul își rezervă proprietatea bunului până la plata integrală a prețului este valabilă chiar dacă bunul a fost predat. Această stipulație nu poate fi însă opusă terților decât după îndeplinirea formalităților de publicitate cerute de lege, după natura bunului.	Nu este necesar un text de transpunere, Codul civil reglementând deja instituția „dreptului de proprietate”.
10. „titlu executoriu” înseamnă orice decizie, hotărâre		Noul Cod de procedură civilă (Legea nr.134/2010)	Nu este necesar un text

	<p>judecătorească sau dispoziție de plată emisă de o instanță de judecată sau de altă autoritate competentă, inclusiv cele executabile provizoriu, fie pentru plata imediată, fie pentru plata în rate, care permite creditorului să recupereze creanțele de la debitor prin mijloace de executare silită.</p>	<p>suplimentar de transpunere, Noul Cod de procedură civilă reglementând noțiunea de „titlu executoriu”.</p> <p>NCPC – în vigoare de la 1.02.2013.</p>
<p>Articolul 3 Tranzacții între întreprinderi</p> <p>(1) Statele membre garantează că, în cadrul unor tranzacții comerciale între întreprinderi, creditorul este îndreptățit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților, fără a fi necesară o notificare, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) creditorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și legale; și</p> <p>(b) creditorul nu a primit suma datorată la scadență, cu excepția cazului în care debitorul nu este responsabil de întârziere.</p>	<p>Proiect Capitolul al II-lea Contracte între profesioniști Art. 3 – Determinarea dobânzii</p> <p>(1) În raporturile dintre profesioniști, creanța constând în prețul bunurilor livrate sau tariful serviciilor prestate produce dobânzi penalizatoare în cazul în care:</p> <p>a) creditorul, inclusiv subcontractații acestuia, și-a îndeplinit obligațiile contractuale;</p> <p>b) creditorul nu a primit suma datorată la scadență, cu excepția cazului în care debitorului nu îi este imputabilă întârzierea.</p> <p>Codul civil</p> <p>Art.1523 - Întârzierea de drept în executarea obligației</p> <p>(2) De asemenea, debitorul se află de drept în întârziere în cazurile anume prevăzute de lege, precum și atunci când:</p> <p>d) nu a fost executată obligația de a plăti o sumă de bani, asumată în exercițiul activității unei întreprinderi;</p>	<p>În terminologia Codului civil, întârzierea de drept are semnificația sintagmei „fără notificare” din Directivă.</p>
<p>(2) Statele membre se asigură că rata de referință aplicabilă:</p> <p>(a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv;</p> <p>(b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.</p>	<p>Proiect Art. 4 Dobânda legală penalizatoare</p> <p>Dacă părțile nu au stabilit nivelul dobânzii pentru plata cu întârziere, se va aplica dobânda legală penalizatoare, calculată potrivit art.3 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar. Rata de referință a dobânzii legale în vigoare în prima zi calendaristică</p>	

		<p>a semestrului se aplică pe întregul semestru.</p>	
	<p>(3) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), statele membre garantează următoarele:</p> <p>(a) creditorul este îndreptățit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților din ziua următoare scadenței sau a expirării termenului de plată stabilite în contract;</p> <p>(b) dacă scadența sau termenul de plată nu sunt stabilite în contract, creditorul este îndreptățit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților la expirarea oricăruia dintre următoarele termene:</p> <p>(i) 30 de zile calendaristice de la data primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată;</p> <p>(ii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă;</p> <p>(iii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii bunurilor sau serviciilor;</p> <p>(iv) 30 de zile calendaristice de la data recepției sau verificării, dacă, prin lege sau prin contract, este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor și dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data la care are loc această recepție sau verificare.</p>	<p>Proiect</p> <p>Art. 3 – Determinarea dobânzii</p> <p>(1) În raporturile dintre profesioniști, creanța conștând în prețul bunurilor livrate sau tariful serviciilor prestate produce dobânzi penalizatoare în cazul în care:</p> <p>a) creditorul, inclusiv subcontractații acestuia, și-a îndeplinit obligațiile contractuale;</p> <p>b) creditorul nu a primit suma datorată la scadență, cu excepția cazului în care debitorului nu îi este imputabilă întârzierea.</p> <p>(2) Dobânda penalizatoare curge de la scadență până la momentul plății, în condițiile dispozițiilor art.1535 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil.</p> <p>(3) Dacă termenul de plată nu a fost prevăzut în contract, dobânda penalizatoare curge:</p> <p>a) după 30 de zile calendaristice de la data recepției de către debitor a facturii sau a oricărei alte cereri echivalente de plată;</p> <p>b) dacă data recepției facturii ori a unei cereri echivalente de plată este incertă sau anterioară recepției bunurilor sau prestării serviciilor, după 30 de zile calendaristice de la recepția mărfurilor sau prestarea serviciilor;</p> <p>c) dacă legea sau contractul stabilește o procedură de recepție ori de verificare, permițând certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar debitorul a primit factura ori cererea echivalentă de plată la data verificării sau anterior acestei date, după 30 de zile calendaristice de la această dată.</p>	
	<p>(4) Dacă este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor, statele membre se asigură că durata maximă a procedurii respective nu depășește 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, în afara cazului în care contractul</p>	<p>Proiect</p> <p>Art.3 – Dobânda penalizatoare</p> <p>(3) c) dacă legea sau contractul stabilește o procedură de recepție ori de verificare, permițând certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar debitorul a primit factura ori cererea echivalentă de</p>	

	<p>prevede în mod expres dispoziții contrare și cu condiția ca acest lucru să nu fie vădit inechitabil pentru creditor, în sensul articolului 7.</p>	<p>plată la data verificării sau anterior acestei date, după 30 de zile calendaristice de la această dată. (4) Procedura de recepție sau verificare prevăzută la alin.(3) lit.c) nu poate depăși 30 de zile calendaristice de la data recepției bunurilor sau prestării serviciilor. Prin excepție, părțile pot stipula în contract un termen mai mare de 30 de zile calendaristice, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 11.</p>	<p>O procedură de verificare/recepție a cărei durată depășește 120 de zile este, în sine, excesiv de dezavantajoasă pentru creditor și prin urmare inechitabilă, în sensul art.7 din Directivă (abuzivă, în sensul Codului civil).</p>
	<p>(5) Statele membre se asigură că termenul de plată stabilit în contract nu depășește 60 de zile calendaristice, în afara cazului în care contractul prevede în mod expres dispoziții contrare și cu condiția ca acest lucru să nu fie vădit inechitabil pentru creditor, în înțelesul articolului 7.</p>	<p>Proiect Art. 5 - (1) În raporturile între profesioniști, termenul de plată nu poate fi mai mare de 60 de zile calendaristice. Prin excepție, părțile pot stipula în contract un termen de plată mai mare, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 11. (...)</p>	
	<p>Articolul 4 Tranzacții între întreprinderi și autoritățile publice (1) Statele membre se asigură că, în tranzacțiile comerciale în care debitorul este o autoritate publică, creditorul este îndreptățit, la expirarea termenului menționat la alineatele (3), (4) sau (6), să perceapă dobândă legală pentru efectuarea cu întârziere a plăților, fără a fi necesară o notificare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) creditorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și legale; și (b) creditorul nu a primit suma datorată la scadență, cu excepția cazului în care debitorul nu este responsabil de întârziere.</p>	<p>Proiect Capitolul al III-lea Contracte între profesioniști și autorități contractante Art.8 - Dobânda penalizatoare (1) În raporturile dintre autoritățile contractante și profesioniști, creanța de plată constând în prețul bunurilor livrate sau tariful serviciilor prestate produce dobânzi penalizatoare dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 3 alin.(1). Codul civil Art.1523 - Întârzierea de drept în executarea obligației (2) De asemenea, debitorul se află de drept în întârziere în cazurile anume prevăzute de lege, precum și atunci când: d) nu a fost executată obligația de a plăti o sumă de bani, asumată în exercițiul activității unei întreprinderi;</p>	<p>În terminologia Codului civil, întârzierea de drept are semnificația sintagmei „fără notificare” din Directivă.</p>
	<p>(2) Statele membre se asigură că rata de referință aplicabilă: (a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; (b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata</p>	<p>Proiect Art.8 Dobânda penalizatoare (2) Dobânda penalizatoare pentru plata cu întârziere curge de la scadența stipulată în contract sau, în cazul în care nu a fost stipulată în contract, de la</p>	

	<p>în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.</p>	<p>expirarea termenelor prevăzute la art. 6 alin.(1) lit. a)-c), în condițiile dispozițiilor art.1535 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil. Prevederile art. 4 se aplică în mod corespunzător.</p>
<p>(3) Statele membre garantează că în tranzacțiile comerciale în care debitorul este o autoritate publică: (a) termenul de plată nu depășește vreunul dintre următoarele termene: (i) 30 de zile calendaristice de la data primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată; (ii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă; (iii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii bunurilor sau serviciilor; (iv) 30 de zile calendaristice de la data recepției sau a verificării, dacă prin lege sau prin contract este prevăzută o procedură de recepție sau verificare, prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor, și dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data în care are loc această recepție sau verificare; (b) data primirii facturii nu face obiectul unei clauze contractuale între debitor și creditor.</p>	<p>Proiect Art.6 - Termenul legal de plată (1) Autoritățile contractante execută obligația de plată a sumelor de bani rezultând din contractele încheiate cu profesioniști cel târziu la: a) 30 de zile de la de la data primirii facturii sau a oricărei alte asemenea solicitări de plată; b) 30 de zile de la primirea bunurilor sau prestarea serviciilor, dacă data primirii facturii ori a unei solicitări de plată este incertă sau anterioară primirii bunurilor sau prestării serviciilor; c) 30 de zile de la acceptare sau verificare, dacă prin lege sau prin contract se stabilește o procedură de acceptare ori de verificare pentru certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar autoritatea contractantă a primit factura ori solicitarea de plată la data verificării sau anterior acestei date. (...) (3) Părțile nu pot conveni cu privire la data emiterii/primirii facturii. Orice clauză prin care se stipulează un termen de emiterie/primire a facturii este lovită de nulitate.</p>	
<p>(4) Statele membre pot prelungi termenele menționate la alineatul (3) litera (a) până la maximum 60 de zile calendaristice, în cazul: (a) oricărei autorități publice care realizează activități economice de natură industrială sau comercială, furnizând bunuri sau servicii pe piață și care, ca întreprindere publică, trebuie să se conformeze cerințelor de transparență prevăzute în Directiva 2006/111/CE a Comisiei din 16 noiembrie 2006 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile</p>	<p>Proiect Art.6 Termenul legal de plată (...) (4) Instițuțiile publice din domeniul sănătății și entitățile publice care furnizează servicii medicale de sănătate execută obligațiile bănești rezultând din contracte încheiate cu profesioniști în cel mult 60 de zile de la datele prevăzute la alin.(1) lit. a) - c).</p>	

	<p>publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi (1);</p> <p>(b) entităților publice care furnizează îngrijiri medicale și care sunt certificate în acest sens.</p> <p>Dacă un stat membru decide să prelungească termenele în conformitate cu prezentul paragraf, acesta trimite Comisiei, până la 16 martie 2018, un raport cu privire la respectiva prelungire.</p> <p>În baza acestuia, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului indicând care state membre au prelungit termenele în conformitate cu prezentul paragraf și luând în considerare impactul asupra funcționării pieței interne, în special asupra IMM-urilor. Raportul este însoțit de propuneri legislative corespunzătoare.</p>		
	<p>(5) Statele membre se asigură că durata maximă a procedurii de recepție sau verificare menționată la alineatul (3) litera (a) punctul (iv) nu depășește 30 de zile calendaristice de la data de recepție a mărfurilor sau serviciilor, cu excepția unor alte dispoziții exprese incluse în contract și în toate documentele licitației și cu condiția să nu fie vădit inechitabil față de creditor, în înțelesul articolului 7.</p>	<p>Proiect</p> <p>Art.6 Termenul legal de plată</p> <p>(2) Procedura de acceptare sau verificare prevăzută la alin.(1) lit.c) nu poate depăși 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor. Prin excepție, procedura de acceptare sau verificare poate avea o durată mai mare de 30 de zile, dacă acesta este stabilit expres în contract și în documentația licitației, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 11.</p>	
	<p>(6) Statele membre se asigură că termenul de plată stabilit în contract nu depășește termenele stabilite la alineatul (3), cu excepția cazului în care acesta este stabilit expres în contract și este justificat în mod obiectiv ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, și în orice caz nu ar trebui să depășească 60 de zile calendaristice.</p>	<p>Proiect</p> <p>Art.7 Termenul contractual de plată</p> <p>(1) Termenele de plată stabilite în contract pentru executarea obligațiilor autorităților contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art. 7 alin. 1 lit. a-c)) În mod excepțional, părțile pot stipula un termen de plată de maxim 60 de zile, dacă acesta este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului.</p>	
	<p>Articolul 5</p> <p>Calendarile de plată</p> <p>Prezentă directivă nu aduce atingere dreptului părților de</p>	<p>Proiect</p> <p>Art.5 Termenul contractual de plată (între profesioniști)</p> <p>(...)</p>	

	<p>a conveni, în limitele dispozițiilor corespunzătoare din legislația internă aplicabilă, asupra unor calendare de plată a ratelor. În astfel de cazuri, dacă unele rate nu sunt plătite la data convenită, dobânzile și compensațiile prevăzute în prezenta directivă se calculează exclusiv pe baza sumelor exigibile.</p>	<p>(2) Părțile pot conveni efectuarea plății în mod eșalonat. În acest caz, dobânzile penalizatoare și celelalte despăgubiri prevăzute de prezenta lege se calculează prin raportare la suma datorată scadentă.</p> <p>Proiect</p> <p>Art.8 Termenul contractual de plată (între profesioniști și autorități)</p> <p>(2) Dispozițiile art.5 alin.(2) privitoare la plățile eșalonate se aplică în mod corespunzător.</p>
<p>Articolul 6</p> <p>Compensația pentru costurile de recuperare</p> <p>(1) Statele membre se asigură că, atunci când dobânda pentru efectuarea cu întârziere a plăților în tranzacțiile comerciale devine exigibilă în conformitate cu articolul 3 sau 4, creditorul are dreptul de a obține de la debitor o sumă fixă de 40 EUR, în calitate de despăgubire minimă.</p>	<p>Proiect</p> <p>Art.9 Cheltuieli pentru recuperarea creanței</p> <p>Creditorul poate să pretindă daune-interese suplimentare pentru toate cheltuielile făcute pentru recuperarea sumelor ca urmare a neexecutării la timp a obligațiilor de către debitor.</p> <p>Art. 10 Daune interese minimale</p> <p>(1) Fără a aduce atingere drepturilor prevăzute la art.9, dacă sunt întrunite condițiile întârzierii la plată, creditorul poate pretinde debitorului plata contravalorii în lei la data plății a sumei de 40 EUR sau a contravalorii în lei a acesteia, reprezentând daune-interese suplimentare minimale.</p> <p>(2) Obligația de plată a sumei prevăzute la alin.(1) este scadentă de la data la care curge dobânda penalizatoare, potrivit prevederilor art. 3 alin.(2) și (3) sau, după caz, art.8 alin.(2).</p> <p>(3) Suma prevăzută la alin.(1) este suplimentară cheltuielilor procedurale aferente unei eventuale proceduri de executare silită.</p>	<p>Proiect</p> <p>Art. 10 Daune interese minimale</p> <p>(...)</p> <p>(2) Obligația de plată a sumei prevăzute la alin.(1) este scadentă de la data la care curge dobânda penalizatoare, potrivit prevederilor art. 3 alin.(2) și (3)</p>
<p>(2) Statele membre se asigură că suma fixă menționată la alineatul (1) este exigibilă fără a fi necesară o notificare și reprezintă o despăgubire pentru cheltuielile de recuperare ale creditorului.</p>		

	<p>(3) În plus față de suma fixă menționată la alineatul (1), creditorul este îndreptățit să solicite o despăgubire rezonabilă de la debitor pentru orice cheltuieli de recuperare care depășesc suma fixă respectivă angajate din cauza efectuării cu întârziere a plăților de către debitor. Aceste cheltuieli ar putea să includă cheltuielile suportate, printre altele, în vederea angajării unui avocat sau a unei firme de colectare a debitelor.</p>	<p>sau, după caz, art.8 alin.(2).</p> <p>Proiect Art. 10 Daune interese minimale (...) (3) Suma prevăzută la alin.(1) este suplimentară cheltuielilor procedurale aferente unei eventuale proceduri de executare silită.</p>	<p>Ro asigură standarde de protecție a drepturilor creditorului mai ridicate în raport cu cele prevăzute de Directiva.</p>
<p>Articolul 7 Practici și clauze contractuale inechitabile (1) Statele membre garantează că o clauză contractuală sau o practică referitoare la data de plată sau la termenul de plată, rata dobânzii pentru efectuarea cu întârziere a plăților sau despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare nu este aplicabilă sau generează dreptul de a cere despăgubiri, dacă este vădit inechitabilă pentru creditor. Pentru a determina dacă o clauză contractuală sau o practică este vădit inechitabilă pentru creditor, în sensul primului paragraf, se ține cont de toate circumstanțele cazului, inclusiv de următoarele: (a) toate abaterile grave de la practicile și uzanțele comerciale, contrare bunei-credințe și corectitudinii; (b) natura produselor sau a serviciilor; precum și (c) dacă debitorul are motive obiective de derogare de la rata dobânzii legale sau de la termenul de plată așa cum este prevăzut la articolul 3 alineatul (5), articolul 4 alineatul (3) litera (a), articolul 4 alineatul (4) și articolul 4 alineatul (6) sau de la suma fixă menționată la articolul 6 alineatul (1).</p>	<p>Proiect Art. 11 Noțiune Practica sau clauza contractuală prin care se stabilește în mod vădit inechitabil, în raport cu creditorul, termenul de plată, nivelul dobânzii pentru plata întârziată sau al daunelor-interese suplimentare este considerată abuzivă.</p> <p>Art.13 Calificarea clauzelor și a practicilor abuzive În determinarea caracterului abuziv al unei clauze sau practici, instanța ține cont de toate circumstanțele cauzei, în special de: a) abaterile grave de la practicile statornicite între părți sau de la uzanțele conforme ordinii publice sau bunelor moravuri; b) nerespectarea principiului bunei-credințe și a principiilor de diligență în executarea obligațiilor; c) natura bunurilor sau serviciilor; d) motivele obiective de derogare de la termenele de plată sau de la rata dobânzii, potrivit prezentei legi.</p>	<p>Proiect Art.12 Clauze abuzive (1) Sunt abuzive clauzele contractuale care: a) exclud posibilitatea aplicării de dobânzi penalizatoare; b) fixează o obligație de punere în întârziere pentru</p>	
<p>(2) În scopul aplicării alineatului (1), orice clauză contractuală sau practică care exclude achitarea unor dobânzi pentru efectuarea cu întârziere a plăților este considerată ca fiind vădit inechitabilă.</p>			

		<p>a opera curgerea dobânzilor;</p> <p>c) prevăd un termen mai mare de la care creanța produce dobânzi decât cel prevăzut la art. 3 alin.(1) sau, după caz, la art. 6 și art. 7 alin.(1);</p> <p>d) elimină posibilitatea plății de daune-interese suplimentare;</p> <p>e) stabilesc un termen pentru emiterea/primirea facturii.</p>	
	<p>(3) În scopul aplicării alineatului (1), orice clauză contractuală sau practică care exclude compensarea cheltuielilor de recuperare așa cum se menționează la articolul 6 este considerată ca fiind vădit inechitabilă.</p>	<p>Proiect</p> <p>Art.12 Clauze abuzive</p> <p>(1) Sunt abuzive clauzele contractuale care:</p> <p>d)elimină posibilitatea plății de daune-interese suplimentare;</p>	
	<p>(4) Statele membre garantează că, în interesul creditorilor și al concurenților, există mijloace adecvate și eficiente pentru a stopa aplicarea unor clauze contractuale și practici vădit inechitabile în înțelesul alineatului (1).</p>	<p>Proiect</p> <p>Art. 14 – Sancțiune</p> <p>(1) Clauzele abuzive sunt lovite de nulitate absolută.</p> <p>(2) Răspunderea patrimonială pentru prejudiciile cauzate de clauzele și practicile abuzive se atrage potrivit prevederilor Codului civil.</p>	
	<p>(5) Mijloacele menționate la alineatul (4) includ dispoziții în baza cărora organizațiile recunoscute oficial ca reprezentante ale întreprinderilor sau ca organizații având interese legitime în reprezentarea acestora pot să se adreseze, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, instanțelor de judecată sau organelor administrative competente, în cazul în care clauzele contractuale sau practicile sunt vădit inechitabile în înțelesul alineatului (1), și, în consecință, pot aplica mijloacele potrivite și eficiente pentru a împiedica aplicarea acestora.</p>	<p>Art.18 Drepturi</p> <p>Organizațiile guvernamentale ale profesioniștilor au următoarele drepturi:</p> <p>(...)</p> <p>b) de a introduce acțiuni în justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor lor, în special acțiuni în anularea clauzelor abuzive și în constatarea practicilor abuzive;</p> <p>e) de a informa opinia publică, prin mass-media, cu privire la practicile și clauzele abuzive identificate;</p> <p>(...)</p>	
	<p>Articolul 8</p> <p>Transparență și informare</p> <p>(1) Statele membre garantează o transparență totală privind drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta directivă, inclusiv prin publicarea ratei dobânzii legale aplicabile pentru întârzierile de plată.</p>	<p>Art. 3 din OG nr.13/2011</p> <p>(1) Rata dobânzii legale remuneratorii se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, care este rata dobânzii de politică monetară stabilită prin hotărâre a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.</p> <p>(...)</p>	<p>Transpunere integrală.</p>

		(4) Nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin grija Băncii Naționale a României, ori de câte ori nivelul ratei dobânzii de politică monetară se va modifica.		Nu este necesară transpunerea, fiind o obligație ce revine Comisiei Europene.
	(2) Comisia publică pe Internet detalii referitoare la ratele legale curente ale dobânzii aplicabile în toate statele membre în caz de întârziere a efectuării plăților în tranzacțiile comerciale.		
	(3) Dacă este cazul, statele membre recurg la publicații profesionale, la campanii de promovare sau la orice altă modalitate funcțională de sensibilizare a întreprinderilor cu privire la căile de atac în cazul efectuării cu întârziere a plăților.	Proiect Art.18 Drepturi Organizațiile neguvernamentale ale profesioniștilor au următoarele drepturi: a) de a fi consultate, cu ocazia elaborării proiectelor de acte normative din domeniul achizițiilor publice și actelor normative ce au ca scop sau efect încurajarea disciplinei contractuale; b) de a informa opinia publică, prin mass-media, cu privire la practicile și clauzele abuzive identificate și la remediile judiciare disponibile; c) de a elabora, singure sau în colaborare cu instituții publice, coduri de promovare a disciplinei contractuale, de dezvoltare a culturii plății la termen; d) de a organiza, singure sau în colaborare cu instituții publice, campanii de informare a mediului de afaceri asupra drepturilor și obligațiilor instituite de prezenta lege și cu privire la remediile judiciare pentru protecția drepturilor prevăzute de prezenta lege.		
	(4) Statele membre pot încuraja elaborarea unor coduri privind plata la termen, în care să se stabilească termene clar definite pentru efectuarea plăților și o procedură adecvată pentru tratarea eventualelor plăți care fac obiectul unei contestații, sau orice alte inițiative care abordează problema esențială a întârzierilor în efectuarea plăților și contribuie la dezvoltarea unei culturi a plăților la	Proiect Art.18 Drepturi Organizațiile neguvernamentale ale profesioniștilor au următoarele drepturi: c) de a elabora, singure sau în colaborare cu instituții publice, coduri de promovare a disciplinei contractuale, de dezvoltare a culturii plății la termen; d) de a organiza, singure sau în colaborare cu		

	<p>termen, care sprijină obiectivele prezentei directive.</p>	<p>instituii publice, campanii de informare a mediului de afaceri asupra drepturilor și obligațiilor instituite de prezenta lege și cu privire la remediile judiciare pentru protecția drepturilor prevăzute de prezenta lege.</p>	<p>Nu este necesar un text suplimentar de transpunere, Codul civil reglementând instituția „dreptului de proprietate”.</p>
<p>Articolul 9 Rezerva dreptului de proprietate (1) Statele membre garantează, în conformitate cu dispozițiile de drept intern aplicabile în temeiul dreptului internațional privat, că vânzătorul păstrează dreptul de proprietate asupra bunurilor până la plata integrală, dacă cumpărătorul și vânzătorul au fost în mod expres de acord cu o clauză prevăzând rezerva dreptului de proprietate înainte de livrarea bunurilor.</p>	<p>Codul civil Art. 1684 - Rezerva proprietății Stipulația prin care vânzătorul își rezervă proprietatea bunului până la plata integrală a prețului este valabilă chiar dacă bunul a fost predat. Această stipulație nu poate fi însă opusă terților decât după îndeplinirea formalităților de publicitate cerute de lege, după natura bunului. Art. 1755 - Rezerva proprietății și riscurile Atunci când, într-o vânzare cu plata prețului în rate, obligația de plată este garantată cu rezerva dreptului de proprietate, cumpărătorul dobândește dreptul de proprietate la data achitării ultimei rate din preț; riscul bunului este însă transferat cumpărătorului de la momentul predării acestuia.</p>	<p>Cod civil Art. 1496 Plata anticipată (1) Debitorul este liber să execute obligația chiar înaintea scadenței dacă părțile nu au convenit contrariul ori dacă aceasta nu rezultă din natura contractului sau din împrejurările în care a fost încheiat. (2) Cu toate acestea, creditorul poate refuza executarea anticipată dacă are un interes legitim ca plata să fie făcută la scadență. (3) În toate cazurile, cheltuielile suplimentare cauzate creditorului de faptul executării anticipate a obligației sunt în sarcina debitorului.</p>	<p>Dispoziție facultativă.</p>
<p>Articolul 10 Proceduri de recuperare a creanțelor necontestate (1) Statele membre garantează că se poate obține un titlu executoriu inclusiv printr-o procedură de urgență și indiferent de suma datorată, în mod normal în termen de 90 de zile calendaristice de la înaintarea acțiunii creditorilor sau de la solicitarea adresată instanței sau</p>	<p>Noul Cod de procedură civilă (în vigoare de la 1.02.2013) TITLUL IX Procedura ordonanței de plată (...) Art.1014</p>	<p>Transpunere integrală. Până la intrarea în vigoare a Noului cod de procedură</p>	

<p>altei autorități competente, cu condiția ca suma datorată sau aspecte ale procedurii să nu fie contestate. Statele membre îndeplinesc această obligație în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative interne.</p>	<p>Comunicarea somației</p> <p>(1) Creditorul îi va comunica debitorului, prin intermediul executorului judecătoresc sau prin scrisoare recomandată, cu conținut declarat și confirmare de primire, o somație, prin care îi va pune în vedere să plătească suma datorată în termen de 15 zile de la primirea acesteia.</p> <p>(2) Această somație întrerupe prescripția extintivă potrivit dispozițiilor art. 2.540 din Codul civil, care se aplică în mod corespunzător.</p> <p>Art. 1015</p> <p>Instanța competentă</p> <p>Dacă debitorul nu plătește în termenul prevăzut la art. 1.000 alin. (1), creditorul poate introduce cererea privind ordonanța de plată la instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.</p> <p>Art. 1016</p> <p>Cuprinsul cererii</p> <p>(1) Cererea privind ordonanța de plată va cuprinde:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) numele și prenumele, precum și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul creditorului; b) numele și prenumele, codul numeric personal, dacă este cunoscut, și domiciliul debitorului persoană fizică, iar în cazul debitorului persoană juridică, denumirea și sediul, precum și, după caz, dacă sunt cunoscute, codul unic de înregistrare sau codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului ori de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar; c) suma ce reprezintă obiectul creanței, temeiul de fapt și de drept al obligației de plată, perioada la care se referă acestea, termenul la care trebuia făcută plata și orice element necesar pentru determinarea datoriei; d) suma ce reprezintă dobânzile aferente sau alte despăgubiri ce se cuvin creditorului, potrivit legii; e) semnătura creditorului. <p>(2) La cerere se anexează înscrisurile ce atestă cuantumul sumei datorate și orice alte înscrisuri doveditoare ale acesteia. Dovada comunicării somației prevăzute la art. 1.000 alin. (1) se va atașa cererii sub sancțiunea respingerii acesteia ca inadmisibilă.</p>	<p>civilă, se aplică dispozițiile art.5-15 din OUG nr.119/2007 privind măsurile pentru combaterea întâzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte încheiate între profesioniști, care reglementează procedura ordonanței de plată (aceste prevederi sunt compatibile cu standardele prevăzute de art.10 din Directiva 2011/7/UE).</p>
--	---	---

(3) Cererea și actele anexate la aceasta se depun în copie în atâtea exemplare câte părți sunt, plus unul pentru instanță.

(...)

Art. 1018

Citarea părților. Întâmpinarea

(1) Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăru în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 10 zile înaintea termenului de judecată.

(2) La citația pentru debitor se vor anexa, în copie, cererea creditorului și actele depuse de acesta în dovedirea pretențiilor.

(3) În citație se va preciza că debitorul este obligat să depună întâmpinare cu cel puțin 3 zile înaintea termenului de judecată, făcându-se mențiune că, în cazul nedeunerii întâmpinării, instanța, față de împrejurările cauzei, poate considera aceasta ca o recunoaștere a pretențiilor creditorului.

(4) Întâmpinarea nu se comunică reclamantului, care va lua cunoștință de cuprinsul acesteia de la dosarul cauzei.

Art. 1019

Declarațiile părților. Stingerea litigiului

(1) În cazul în care creditorul declară că a primit plata sumei datorate, instanța ia act de această împrejurare printr-o încheiere definitivă, prin care se dispune închiderea dosarului.

(2) Când creditorul și debitorul ajung la o înțelegere asupra plății, instanța ia act de aceasta, pronunțând o hotărâre de expedient, potrivit art. 432.

(3) Hotărârea de expedient este definitivă și constituie titlu executoriu.

Art. 1020

Contestarea creanței

(1) Dacă debitorul contestă creanța, instanța verifică dacă contestația este întemeiată, în baza înscrisurilor

aflate la dosar și a explicațiilor și lămuririlor părților. În cazul în care apărarea debitorului este întemeiată, instanța va respinge cererea creditorului prin încheiere.

(2) Dacă apărările de fond formulate de debitor presupun administrarea altor probe decât cele prevăzute la alin. (1), iar acestea ar fi admisibile, potrivit legii, în procedura de drept comun, instanța va respinge cererea creditorului privind ordonanța de plată prin încheiere.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), creditorul poate introduce cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun.

Art. 1021

Emiterea ordonanței

(1) În cazul în care instanța, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, precum și a declarațiilor părților, constată că pretențiile creditorului sunt întemeiate, va emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată.

(2) Dacă instanța, examinând probele cauzei, constată că numai o parte dintre pretențiile creditorului sunt întemeiate, va emite ordonanța de plată numai pentru această parte, stabilind și termenul de plată. În acest caz, creditorul poate formula cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun pentru a obține obligarea debitorului la plata restului datoriei.

(3) Termenul de plată prevăzut la alin. (1) și (2) nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile de la data comunicării ordonanței. Judecătorul nu va putea stabili alt termen de plată, decât dacă părțile se înțeleg în acest sens.

(4) În cazul creanțelor reprezentând obligații de plată a cotelor din cheltuielile comune față de asociațiile de proprietari, precum și a cheltuielilor de întreținere ce revin persoanelor fizice corespunzător suprafețelor locale pe care le folosesc ca locuințe, instanța, la cererea debitorului, va putea, prin excepție de la dispozițiile alin. (3), să dispună stabilirea unui termen de plată mai mare ori eșalonarea plății, ținând seama de motivele temeinice invocate de debitor în ceea ce privește posibilitățile efective de plată.

(5) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, potrivit legii.
Art. 1022

Durata procedurii

(1) În cazul în care debitorul nu contestă creanța prin întâmpinare, ordonanța de plată va fi emisă în termen de cel mult 45 de zile de la introducerea cererii.

(2) Nu intră în calcul termenului prevăzut la alin. (1) perioada necesară pentru comunicarea actelor de procedură și întârzierea cauzată de creditor, inclusiv ca urmare a modificării sau completării cererii.
Art. 1023

Cererea în anulare

(1) Împotriva ordonanței de plată prevăzute la art. 1.007 alin. (1) și (2) debitorul poate formula cerere în anulare în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.

(2) Cererea în anulare poate fi introdusă de creditor împotriva încheierilor prevăzute la art. 1.006 alin. (1) și (2), precum și împotriva ordonanței de plată prevăzute la art. 1.007 alin. (2), în termenul prevăzut la alin. (1).

(3) Prin cererea în anulare se poate invoca numai nerespectarea cerințelor prevăzute de prezentul titlu pentru emiterea ordonanței de plată, precum și, dacă este cazul, cauze de stingere a obligației ulterioare emiterii ordonanței de plată. Dispozițiile art. 1.006 se aplică în mod corespunzător.

(4) Cererea în anulare se soluționează de către instanța care a pronunțat ordonanța de plată, în complet format din 2 judecători.

(5) Cererea în anulare nu suspendă executarea. Suspendarea va putea fi însă încuviințată, la cererea debitorului, numai cu dare de cauțiune, al cărei cuantum va fi fixat de instanță.

(6) Dacă instanța învestită admite, în tot sau în parte, cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, în tot sau, după caz, în parte, pronunțând o hotărâre definitivă. Prevederile art. 1.006 alin. (3) și ale art. 1.007 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(7) În cazurile prevăzute la alin. (2), dacă instanța

	<p>investită admite cererea în anulare, va pronunța o hotărâre definitivă prin care va emite ordonanța de plată, dispozițiile art. 1.007 aplicându-se în mod corespunzător.</p> <p>(8) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este definitivă.</p> <p>Art. 1024</p> <p>Titlul executoriu</p> <p>(1) Ordonanța de plată este executorie, chiar dacă este atacată cu cerere în anulare și are autoritate de lucru judecat provizorie până la soluționarea cererii în anulare. Ordonanța de plată devine definitivă ca urmare a neintroducerii sau respingerii cererii în anulare. Dispozițiile art. 628 rămân aplicabile.</p> <p>(2) Împotriva executării silite a ordonanței de plată partea interesată poate face contestație la executare, potrivit dreptului comun. În cadrul contestației nu se pot invoca decât neregularități privind procedura de executare, precum și cauze de stingere a obligației ivite ulterior rămânerii definitive a ordonanței de plată.</p>	
<p>(2) Actele cu putere de lege și actele administrative interne se aplică în aceleași condiții tuturor creditorilor care sunt stabiliți în Uniune.</p>	<p>Proiect</p> <p>Art. 16 Tratament egal</p> <p>Actele normative și actele administrative se aplică, în aceleași condiții, tuturor creditorilor stabiliți în Uniunea Europeană.</p>	
<p>(3) Pentru calcularea termenului menționat la alineatul (1) nu se iau în considerare următoarele:</p> <p>(a) perioada necesară pentru procesarea documentelor;</p> <p>(b) orice întârzieri cauzate de creditor, cum ar fi termenele necesare rectificării cererilor.</p>	<p>Noul Cod de procedură civilă</p> <p>Art. 1022</p> <p>Durata procedurii</p> <p>(1) În cazul în care debitorul nu contestă creanța prin întâmpinare, ordonanța de plată va fi emisă în termen de cel mult 45 de zile de la introducerea cererii.</p> <p>(2) Nu intră în calculul termenului prevăzut la alin. (1) perioada necesară pentru comunicarea actelor de procedură și întârzierea cauzată de creditor, inclusiv ca urmare a modificării sau completării cererii.</p>	<p>Nu sunt necesare dispoziții suplimentare de transpunere.</p>
<p>(4) Acest articol nu aduce atingere prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1896/2006.</p>	<p>Constituția României</p> <p>Art. 148</p> <p>(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive</p>	<p>Text la nivel constituțional, referitor la aplicarea cu prioritate, a</p>

		ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.	dreptului Uniunii Europene.	Uniunii
<p>Articolul 11 Raport</p> <p>Până la 16 martie 2016, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind punerea în aplicare a prezentei directive. Raportul este însoțit de propuneri legislative corespunzătoare.</p>	<p>....</p>	<p>Nu necesita transpunere</p>	<p>Nu necesita transpunere</p>	
<p>Articolul 12 Transpunere</p> <p>(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 1-8 și articolului 10 până la 16 martie 2013. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele respectivelor acte.</p> <p>Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, acestea conțin o mențiune în sensul că trimiterea, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.</p> <p>(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>	<p>....</p>	<p>Prezenta lege transpune Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L48 din 23 februarie 2011.</p> <p>Art.22 - În termen de 60 de zile de la data adoptării prezentei legi, Ministerul Justiției informează Comisia Europeană cu privire la opțiunea României de a face uz de dispozițiile art. 4 alin.(4) din <i>Directivă</i>.</p>	<p>Nu necesita transpunere</p>	
<p>(3) Statele membre pot menține sau adopta dispoziții legale mai favorabile creditorului decât cele necesare pentru respectarea prezentei directive.</p>	<p>....</p>	<p>Proiectul prevede și standarde mai ridicate. A se vedea supra.</p>	<p>Proiectul prevede și standarde mai ridicate. A se vedea supra.</p>	

	<p>(4) În transpunerea prezentei directive, statele membre decid dacă exclud contractele care au fost încheiate înainte de 16 martie 2013</p>		
<p>Articolul 13 Abrogare</p> <p>Directiva 2000/35/CE se abrogă de la 16 martie 2013, fără a aduce atingere obligațiilor care revin statelor membre privind termenele de transpunere a directivei în legislația națională și de aplicare a acesteia. Cu toate acestea, directiva menționată continuă să se aplice contractelor încheiate înainte de data de la care prezenta directivă nu se mai aplică în temeiul articolului 12 alineatul (4).</p> <p>Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.</p>	<p>.....</p>		<p>Nu necesita transpunere.</p>
<p>Articolul 14 Intrarea în vigoare</p> <p>Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>		<p>Proiect Art. 26 – Prezenta lege intră în vigoare la data de 16 martie 2013.</p>	
<p>Articolul 15 Destinatari</p> <p>Prezenta directivă se adresează statelor membre.</p>		<p>....</p>	<p>Nu necesita transpunere.</p>